

fribonden

MEDLEMSBLAD FOR VANLØSE SKAKKLUB

50. årg. nr 4

April 1993

Generalforsamling.

Onsdag den 26. maj kl. 20 præcis afholdes i klublokalet ordinær generalforsamling med følgende dagsorden:

1. Protokollen for sidste generalforsamling oplæses til efterretning.
2. Formanden aflægger beretning til godkendelse.
3. Kassereren aflægger det reviderede regnskab til godkendelse og forelægger budgettet for det følgende år.
4. Indkomne forslag.
5. Valg
6. Eventuelt

Forslag, som ønskes behandlet på generalforsamlingen, skal i henhold til lovenes paragraf 3 være formanden i hænde senest den 16. maj.

Vel mødt!

Bestyrelsen

Se også s. 2 - 5 !

Forslag til vinterturneringsform 1993-94

Eftersom der generelt har været en positiv stemning over vinterturneringens form, foreslår bestyrelsen, at vinterturneringsformen kun ændres på ét punkt, nemlig at mesterklassen deles op i 2 8-mands grupper, der hver spiller alle mod alle om 4 pladser i Mesterskabsklassen.

Mesterklassen får 16 spillere, der først deles op i 2 grupper efter lod spillerne, der seedes som nr. 1 og 2 kommer i hver deres gruppe, 3 og 4 i hver deres osv. Nr. 1 kommer altså i gruppe med enten nr. 3 eller 4, enten nr. 5 eller 6 osv.). Hver af de indledende grupper spiller en 7-runders alle mod alle turnering. Efter de 7 runder splittes gruppen op, så nr. 1-4 (*) i hver af klasserne fortsætter i Mesterskabsklassen, mens nr. 5-8 (*) kommer i kandidatklassen. Både mesterskabs- og kandidatklassen spiller alle mod alle, 7 runder.

Almenklassen består af alle de spillere, der ikke spiller i mesterklassen. De spiller også 7 runder monrad. Herefter fortsætter nr. 1-8 (*) i Almenklassens gruppe A, hvor de spiller alle mod alle, mens resten spiller i Almengruppe B, hvor de spiller 7 runder monrad.

Betænkningstiden bliver i alle grupper KSUs, dvs. 1½ time til 32 træk og så ½ time til resten.

Indskud er 50 kr., som betales samtidig med tilmeldingen til Kjell. (*) se dog nedenfor pkt. 4 under NB!

Det var kort, hvad du behøver at vide om, hvordan bestyrelsen foreslår, at næste sæsons vinterturnering ser

ud. Hvis du er mere interesseret, bør du læse vort forslag til

Vinterturneringsreglement

1. Indledende bestemmelser.

Turneringen spilles efter FIDEs regler for skakspillet.

Dog er *betænkningstiden* den, der gælder for KSUs holdturnering (pt. pr. spiller 1½ time til 32 træk og ½ time + opsparet tid til resten af partiet).

Alle runder starter kl. 19.30. Urene sættes i gang på dette tidspunkt.

Tilmelding skal ske senest to spilleaftener før turneringsstart.

2. Klasseinddeling.

Deltagerne inddeles i 2 klasser, mesterklassen og almenklassen. I mesterklassen deltager 16 spillere, mens almenklassen består af de øvrige tilmeldte spillere.

Berettiget til deltagelse i mesterklassen er nr. 1-7 fra sidste sæsons mesterskabsklasse, nr. 1-4 fra sidste sæsons kandidatklasse, nr. 1 fra sidste sæsons almengruppe A samt øvrige spillere efter bestyrelsens skøn.

3. Indledende runde.

Begge klasser har først en indledende runde. Der spilles 7 runder i begge klasserne. Mesterklassen spiller i 2 grupper med hver 8 deltagere, der findes ved lodtrækning i seedningsrækkefølge blandt mesterklassens spillere. Herefter splittes begge klasser op.

4. Anden runde.

Mesterskabsklassen består af de 4

bedst placerede i hver af mesterklassens grupper.

Kandidatklassen består af de 4 dårligst placerede i grupperne.

Almengruppe A består af de 8 bedst placerede i almenklassen.

Almengruppe B består af de øvrige deltagere.

Ved ligestilling anvendes korrektion.

NB! Deltagere, der ikke var med i den indledende runde, placeres i almengruppe B. Bestyrelsen kan dog indplacere deltagere, der ikke var med i den indledende runde, i en højere gruppe, såfremt deres spillestyrke åbenbart berettiger dertil. Så vidt muligt indplaceres sådanne deltagere på pladser, der er ledige på grund af udtrædelse af turneringen, og under alle omstændigheder skal turneringslederen så tidligt som muligt underrette alle spillere om sådanne deltagere. Ligeledes kan bestyrelsen, i tilfælde af udtrådte spillere, rykke spillere op, så f.eks. vinderen af almenklassen deltager i kandidatklassen, såfremt en af mesterklassens spillere er trådt ud af turneringen.

5. Præmier.

I forrunden uddeles ingen præmier.

Nr. 1 i mesterskabsklassen erhverver titlen klubmester for Vanløse Skakklub og modtager samtidig klubbens mesterskabsvandrepræmie til låns i 1 år. Vandrepræmien vindes til eje ved 3 klubmesterskaber i træk eller 5 klubmesterskaber i alt (opnået i sæsonen 1991/92 eller senere).

Nr. 1 i almengruppe A modtager klubbens almen-A vandrepræmie, og nr. 1 i almengruppe B modta-

ger klubbens almen-B vandrepræmie, under samme betingelser som gælder for mesterskabsvandrepræmien.

Ved ligestilling mellem 2 spillere på 1. pladsen i mesterskabsklassen spilles omkamp over 2 partier. Ved ligestilling mellem flere end 2 spillere spilles alle mod alle. Ender omkampen lige mellem 2 eller flere spillere, spilles ny omkamp, dog med betænkningstiden 30 minutter til hver, indtil en vinder er fundet.

Der er præmie til nr. 1, 2 og 3 i alle grupper. Ved ligestilling om andet end 1. pladsen i mesterskabsklassen anvendes korrektion (Sonnenborn-Berger i alle mod alle grupperne, almindelig korrektion i almengruppe B).

6. Afbud.

Afbud meldes i god tid og senest på turneringsaftenen kl. 18.00 til turneringslederen eller af denne udpegede hjælpere.

Afbud skal meldes til alle ordinære runder og tillige til alle aftener med udsatte partier, hvis spilleren har blot 1 udsat parti.

Såvidt muligt skal afbud tillige meldes til modstanderen.

Der kan maksimalt meldes 4 afbud til den indledende turnering og 4 afbud til den afsluttende turnering. Turneringslederen kan i særlige tilfælde dispensere herfor efter anmodning fra spilleren.

7. Afgivelser fra turneringsreglementet.

I monradturneringerne sker rundelægningen sådan, at ikke færdigspillede partier regnes som remis. Hvis

turneringslederen skønner, at en spiller kan drage fordel af dette, er han berettiget til at lade deltagerens partier indgå som vundne ved tilrettelæggelsen af runderne og modstandernes parti som tabt.

8. Turneringskomite.

Bestyrelsen vælger før turneringens start en turneringskomite bestående

af 3 medlemmer. Til denne komite kan alle afgørelser ankes. Deltageren skal for at få sin sag behandlet aflevere en skriftlig protest til et medlem af turneringskomiteen. Såfremt et medlem af turneringskomiteen er impliceret i sagen, vil vedkommendes mening ikke indgå i afgørelsen.

På bestyrelsens vegne

Eivind

Klubsang

Det gjorde et dybt indtryk på klubbens bestyrelse, at medlemmerne spontant ved juleafslutningen var i stand til at skrive gode og sjove vers om skakken.

Så dybt et indtryk, at det nu er blevet klart, at tiden er moden til at udskrive en konkurrence om den bedste klubsang for Vanløse Skakklub.

Et godt vers er nok, men to eller måske tre vers er ikke direkte diskvalificerende, hvis det er kvalitet. Det skal være let at synge på en relativt kendt melodi, og når klubbens medlemmer ved alle passende lejligheder (juleafslutning, holdafslutning, generalforsamling etc.) har afsunget klubsangen, skal medlemmerne være bragt i en opløftet stemning, helst med elementer af varig optimisme.

Bidrag afleveres inden generalforsamlingen til Jens Windeleff. Den bedste sang kåres på generalforsamlingen, af forsamlingen. Præmien vil være 2 gode flasker vin, samt livsvarig hæder og ære!

4 Jens W.

Pokalturning

Som bekendt blev der på sidste generalforsamling vedtaget, at Vanløse Skakklub selvfølgelig skulle have en pokalturning, der skulle ligge midt imellem vinterturneringen og sommerturneringen. Pokalturneringen bliver af den type vi kender fra fodbolden, hvor Skagen slår Brøndby, hvorefter Brøndby er ude af turneringen. Dog vil der i reglementet blive indbygget et vist antal minimumskampe, så man ikke kan risikere at skulle sige farvel og tak efter første runde.

Detaljerne i reglementet vil blive offentliggjort senere. Manden der kreerer dem, og lægger runderne, er ingen ringere end Knud L., der som bekendt har et særligt talent for at arrangere turneringer i sommerhalvåret, vistnok fordi han har levet en del år i det solrige Spanien .

Pokalturneringen løber over 3 aftener, nemlig den 2., 9. og 16. juni. Det koster 10 Kr. pr. deltager, der indbetales til kasserer Kjell snarest - sidste frist på generalforsamlingsonsdagen den 26 maj, hvor det også afsløres hvad præmierne er.

Jens W.

UPS! Et tårn i slag

1. holdet ude mod KS/St.S, 4. runde

KS/St.S I	— Vanløse I	5½ — 2½
<i>Peter Birk Petersen</i>	— <i>Søren B. Petersen</i>	0 — 1
<i>Kim Pedersen</i>	— <i>Eivind Einersen</i>	½ — ½
<i>Bent Vestergaard</i>	— <i>Gunnar West</i>	1 — 0
<i>Palle Henriksen</i>	— <i>Ole Delfter</i>	1 — 0
<i>Torben Kjeldsen</i>	— <i>Morten M. Hansen</i>	1 — 0
<i>Jens Haagen Hansen</i>	— <i>Lars M. Pedersen</i>	½ — ½
<i>Christian Kongsted</i>	— <i>Knud Larsen</i>	1 — 0
<i>Finn Bonnez</i>	— <i>Erik von Essen</i>	½ — ½

Jeg følte, at holdkampen mod KS kom på et forkert tidspunkt. Vi virkede som om ingen af os var ordentligt forberedte og i kampform. Det ligner heller ikke noget at lægge en runde næsten lige efter nytår.

Onsdagen inden vi skulle spille opdagede jeg mere eller mindre tilfældigt, at vi skulle spille. Tyndt. Endnu mere tyndt var det dog, at Jesper pludselig fandt ud af torsdag, at han skulle til barnedåb søndag, samtidig med at vi ramtes af det uheld, at Bendt blev kaldt til arbejde. Heldigvis var Knud og Erik beredvilige som altid.

Søren brød sin remisstime ved at spille meget mere remisagtigt end i de andre partier. Efter nogen rykken rundt kom der en taktisk brøler fra KS/St.S'eren, og *Søren* vandt et par tempi. Herefter partiet var næsten forceret vundet for *Søren*, der naturligvis var så sikker som amen i kirken.

Jeg vidste på forhånd, at min modstander ville spille London-systemet. Og havde forberedt mig grundigt. Men ikke grundigt nok, for kort

efter åbningen lignede min stilling det berømte møbellager. Jeg fuskede dog så godt jeg har lært og åbnede min kongestilling totalt mod at vinde en kvalitet, så jeg trods alt havde noget at spille for. Og minsandten om det ikke lykkedes at få byttet damerne til et remisslutspil. I min glæde over den ekstra kvalitet lod jeg imidlertid være med at ofre kvaliteten tilbage, hvorefter han i en let vundet — *meget* let vundet — stilling gik ind i en trækgentagelse.

Gunnar fik hurtigt en positionel fordel, som han langsomt, men med utrolig præcision, spillede sig af hænde. Modstanderen fik lov til at få angreb i en stilling, hvor angreb ellers ikke kom på tale. *Gunnar* kaldte partiet et af de værste, han har spillet, men deri er jeg uenig. Det var bare et eksempel på en ualmindeligt uoplagt gang skak.

Ole blev trykket i bund, men formåede at holde tungen lige i munden og brikkerne på bageste række. Slutspillet lignede mere og mere en remis ved korrekt spil, da *Ole* i modstanderens tidnød satte et tårn i slag.

(Kongen står på e8, hvid har tårn på 7. række, sort spiller ...Td7 og tillader Sf6+). Det var foreløbig ét tårn i slag.

Morten er tilsyneladende gået over til 1. e4. Det er ikke nødvendigvis nogen god ide, for han spiller en masse tid med at tænke over åbningstræk, der for fødte e4-spillere er banal barnelærdom. Som følge af Mortens tidsforbrug blev partiet da også afgjort på tid, da *Morten* dækkede sit tårn på c4 med et tårn på 1. række. Modstanderens ...Dxc4 var halvubehageligt, eftersom et slag af dronningen ville betyde mat i bunden. Og dermed tårn nr. 2 i slag.

Lars var den eneste af os, der decideret stod til tab i løbet af partiet. Men selv om dette ikke tegner til at blive hans sæson, må man sige, at han kæmper for sagen. Han fik lukket hele spillet af, og når man ikke kan komme ind med sin konge, kan man ikke vinde et tårnslutspil. Remis.

Knud troede, at han stod til gevinst gennem hele partiet. Vi andre troede, at han stod til tab. Men modstanderen var flink nok til at give *Knud* ret og spille pointet i hånden på *Knud* – der takkede ved lige som *Morten* at glemme, at mat i bunden forhindrede ham i at redde et tårn. Det tredje tårn i slag. Og det i partier, der trækker før så ud til i hvert fald at indbringe 2 points.

Erik var med som livredder; han skulle bjærge et halvt point. Hvilket han klarede uden mange sværds slag. Modstanderen glippede en oplagt angrebsmulighed og gav von Essen lov til at plombere centrum. Så tog parterne remis, og dirigenten takkede for god ro og orden.

Selv om vi hermed fik os en næsestyver, er vi dog ikke gået i gulvet, for de 3 sidste runder er mod (andre) bundhold, og vi kan derfor redde os selv med hæderlige resultater mod formodede fusere.

Eivind

Vi har skæbnen i vore egne hænder

1. holdet hjemme mod Tårnby, 5. runde

Vanløse I	— Tårnby I	4 — 4
Søren B. Petersen	— Torben Ø. Johansen	1 — 0
Eivind Einersen	— Bjarne Knudsen	0 — 1
Gunnar West Hansen	— Flemming Louv	1 — 0
Jesper Asgaard	— Flem. Mathiesen	½ — ½
Ole Delfter	— Søren Sundorph	½ — ½
Morten M. Hansen	— Brian Bærentsen	½ — ½
Lars M. Pedersen	— Kim Poulsen	0 — 1
Bendt Wiberg	— Torben Grafmøller	½ — ½

Igen gik snakken om, at vi burde have fået flere points, "for de var ikke så gode". Det er noget pjat, for det var vi heller ikke. Og det *er* vi heller ikke. Vi hører ganske enkelt hjemme i bunden af 3. division.

Søren er undtagelsen, der bekræfter reglen. Med en schnedig trækstilling kom han ind i modtaget dronninggambit, der er kendt som et solidt remisvåben. Hvis man må tillade sig at komme med et godt råd til 1. brættet er det at spille nogle flere remisåbninger. Den modtagne dronninggambit har én variant, der giver hvid mulighed for angreb, og den spillede tårnbyen naturligvis. Ideen for hvid er i den variant at beskyde kongefløjen, så sort går mat få træk efter, han rokerer, og så ellers buse på i centrum, til sort er nødt til at rokere ind i angrebet. Sorts plan er at lade hvid komme og så ellers håbe på, at han forivrer sig og ofrer d4-bonden eller på anden vis giver modspil. 10 træk før sorts stilling så god ud sagde Søren, at han havde gevinststilling. Jeg måtte give ham ret efter partiet og i øvrigt no-

tere mig, at pointet er i hus, allerede efter 1. d4 d5 2. c4 dxc4!

Jeg har en indædt modvilje mod at ofre min c4-bonde, men jeg overvandt min fobi og lod være med straks at tage tilbage, da min modstander slog på c4. Lykkelig over at have overvundet min skræk lod jeg bonden stå et træk for længe. Herefter kunne jeg ikke få den tilbage og stod oven i købet miserabelt. Der var desværre meget få finessesmuligheder.

Gunnar ofrede planmæssigt en bonde i Volga/Benko gambit og fik masser af pres for den. Der gik et gys gennem salen, da han byttede damer for at opretholde presset, men vore bange anelser var aldeles ubegrundede. Gunnar plukkede a- og b-bønderne og hjemtog et sikkert point.

Jesper spillede et rigtig møgparti. Til vort held gjorde modstanderen det samme og var så arrogant, at han ikke gad slå et tårn og dermed give Jesper nogle imaginære modchancer. I stedet fandt Jesper eine kleine Kombination frem og fik gevinststilling i slutspillet. For straks at sætte en kvalitet i slag... Stillingen efter

katastrofen var dog heldigvis remis, fordi Jespers fribønder kostede blod.

Ole spillede gris i åbningen og tillod modstanderen at tage først én, siden en anden bonde. *Tårnen* var dog så flink, at han kun tog den første, men situationen var stadig præker. I slutspillet havde hvid (*fjenden*) havde tårn, løber og 4 bønder og sort (helten) dronning og bonde. Hvid fandt på den geniale teknik at lade bønderne gå enkeltvis fremad, hvilket medførte, at først den ene, og siden den anden bonde gik i den sorte dronnings mave. Det lange parti endte med en trækgentagelse.

Morten brugte igen lang tid på simple åbningstræk, denne gang dog ½ time mindre end modstanderen, der faldt så meget i staver, at han havde ca. ½ time til træk 11-40. Det forventede vilde tidnøddrama udeblev dog, og partiet så alt i alt nogenlunde ordinært ud, når man lige bortser fra *Mortens* tidlige g4. Ordinære partier ender ofte remis...

Lars spillede måske nok et memorabelt parti. Men ikke memorabelt nok til, at jeg nu (alt for lang tid efter, at runden blev spillet) kan huske, hvordan det forløb. Det er dybt pinligt, men ikke desto mindre sandt. Jeg håber, at *Lars* kan tilgive mig.

Bendt fik den lille, men klare positionsfordel, som han altid omsætter usvigelig sikkert i en gevinst. Med roligt spil forstørrede han sin fordel, indtil modstanderen bryder sammen under presset og er nedkæmpet. Denne rundes parti var undtagelsen, der bekræfter reglen, eftersom han aldrig fik båret sin lille fordel op over remisgrænsen.

Men vi fik da 4 brætpoints plus et rart matchpoint, og det rare ved situationen er trods alt, at vi selv kan afgøre, om vi skal rykke ned.

Men jeg begynder egentlig at tænke på, om det ville gøre så meget, om vi rykkede ned. Så kunne vi for en gangs skyld være med i oprykningsskampen...

Eivind

Det er stadig spændende!

1. holdet ude mod Odysseus, 6. runde

Odysseus I	– Vanløse I	3½ – 4½
Klaus Gadegaard	– Søren B. Petersen	½ – ½
Jan Brønnum	– Eivind Einersen	0 – 1
Claus Olsen	– Gunnar West	0 – 1
Søren Klausen	– Jesper Asgaard	½ – ½
Jesper Klausen	– Ole Delfter	1 – 0
Ib Hother Andersen	– Morten M. Hansen	½ – ½
Jan Langkilde	– Lars M. Pedersen	1 – 0
Bo Jørgensen	– Bendt Wiberg	0 – 1

De sidste 2 runder blev spillet i rap og i Hillerød. Hillerødderne var dog så snedige at flytte spillestedet, hvilket jeg først opdagede nogle dage for startskuddet lød. Jeg fik dog i tide fat i alle, bortset fra ...Jesper "Hillerød". Heldigvis ringede han dog fra stationen hjem til mig, hvor min far kunne fortælle ham spillestedet, så vi slap for flere grimme overraskelser.

Søren fik sig let og smertefrit en kraftig slutspilsfordel, da han fik sig en glimrende springer mod en af de mest indespærrede dårlige løbere, man ser. Søren gik ud fra, at slutspillet vandt med lukkede øjne, men det viste sig at være en del sværere. En dårlig løber har det jo med at dække sine bønder...

Jeg fik en lidt presset stilling, da min modstander fik den lyse ide at ofre et tårn for en udækkelig mat... Eller, da han så mine næste træk, ganske dækkelig, hvis jeg ofrede officer tilbage. Jeg havde herefter kvalitet mere i slutspillet, der dog ikke var så let vundet, som man ellers kunne tro. Jeg ofrede kvaliteten tilbage, men stadig var der liv i modstan-

derens stilling. Blot ikke når han spillede den, som han gjorde. Tårnslutspil er svære.

Gunnar busede på i den helt store offerstil. Efter et officersoffer sad han og overvejede at ofre dronningen. Men heldigvis holdt han sig til det mere jordnære og fik også gevinststilling, men fandt ikke den afgørende kombination. Modstanderen kom tilbage i partiet, der gik ind i tidnødfasen, hvor parterne måtte sande, at det nu en gang er lettere at angribe med kort tid tilbage end at forsvare. Modstanderen overså en dronninggevinst.

Jesper tog imod en bonde, der er velkendt som giftig (1. e4 e6 2. d4 d5 3. Sc3 Lb4 4. Se2 dx4 5. a3 Lxc3 + 6. Sxc3 f5?!). I betragtning af, at jeg har spillet Se2-varianten i den tid, Jesper har været i klubben, er det besynderligt, at Jesper overhovedet ikke kendte varianten. Han blev da også pustet af brættet, men igen reddede han skindet på næsen et hængende hår (jeg tror, at det er dobbeltkonfekt at sige sådan, men som en af mine lærere sagde gentagne gange, frem-

mer gentagelser forståelsen). Til sidst havde Jesper endda gevinstchancer i bondeslutspillet, men fandt ikke den mulighed, der havde givet K+D+ fremskudt a-bonde mod K+D.

Ole fik en trykket stilling, selv om det egentlig var ham, der åbnede ned til modstanderens konge. I tidnød – men ikke særlig kraftig tidnød – troede han, at han kunne fjerne dækningen af en dronning ved hjælp af et officersoffer, men problemet var, at dronningen var dækket af 2 brikker... Selv om Odysseus satte en officer i slag og næsten genoprettede materiel ligestilling, var stillingen tabt.

Morten fik sig ret hurtigt et slutspil med halvdårlig løber mod springer. Modstanderens dårlige slutspilsteknik gav forhåbninger om, at fordelene var vendt, men mere end remis kunne det ikke blive til.

Lars spillede overbevisende i åbningen og fik ordentlig fat om modstanderens ... felter. Men hvad der kommer let, går let. Fordelen blev til en bagdel, der var til at tage og føle på. Bonde efter bonde gik fløjten, og så går det jo ikke i længden.

Bendt mødte et interessant officersoffer, som han besvarede korrekt. Angrebet ebbede ud i det rene slutspil, og selv om der var ofret en kvalitet tilbage, var Bendts officerer langt stærkere end modstanderens tårne, og Bendt kunne gøre kort proces.

Så selv om det stadig er spændende, er det ikke nær så nervepirrende som for et par runder siden. Rønne har nemlig tabt terræn, mens Odysseus efter denne match allerede befinder sig i Mesterrækkens tjæremasse.

Eivind

Med stor margin

I. holdet "hjemme" mod Frederiksberg, 7. runde

Vanløse I	—	Tårnby I	4½ — 3½
Søren B. Petersen	—	Leith Noval	½ — ½
Eivind Einersen	—	Erik Holstein	½ — ½
Gunnar West Hansen	—	Francis Morini	1 — 0
Jesper Asgaard	—	Per Steenstrup	½ — ½
Ole Delfter	—	Lars Hyldkrog	½ — ½
Morten M. Hansen	—	Allan Juul Jensen	1 — 0
Lars M. Pedersen	—	Ole Schøller Larsen	0 — 1
Bendt Wiberg	—	Jørgen Hansen	½ — ½

Den eneste måde, vi kunne være sikre på at undgå nedrykning, var ved at vinde mindst 4½ — 3½. Ellers skulle vi stole på, at Rønne ikke fik særlig mange points.

Der gik dog ikke lang tid, før vi var ganske sikre på at holde os i rækken. Det viste sig rent faktisk, at vi kunne have klaret os med 1½ point. Men det kunne vi naturligvis ikke vide på forhånd, så lidt spænding var der dog:

Jeg skulle ikke have noget af at gentage sidste års stress-parti, hvor jeg måtte redde en tabsstilling til et halvt point for at redde vores forbliven i rækken. Jeg tog derfor en hurtig remis, da jeg begyndte at få uld i munden. (Det kan man godt få, selv om man ikke er statsminister, nemlig hvis ens stilling begynder at se ulden ud...). Jeg havde ellers fået en bonde i åbningen, men en enkelt unøjagtighed gav modstanderen farligt angreb i slutspillet, og jeg måtte give bonden tilbage.

Bendt skyndte sig også; blot 19 træk nåede vi at se, før han følte, at åbningsfordelen var udlignet totalt.

Jesper fandt også hurtigt fredspiben frem.

Som holdleder var jeg naturligvis glad for disse hurtige remiser, der gav ro på holdet.

Søren spillede mod en uambitiøs fyr, og det er Søren's største problem. Han har nemlig svært ved, som det hedder med et forslidt fodboldudtryk, at skabe en kamp. Hans kreative, skabende forsøg løb snarere ud i sandet og gav modstanderen en behagelig stilling. Hvorfor Søren skyndte sig at tilbyde remis...

Ole lavede en feberredning efter at være gedigent nedspillet. En kvalitet og en bonde var gået tabt, da han begyndte så småt at få lidt modspil. Da lavede modstanderen straffespark, der blev eksekveret i krydset. Ved at true dronningen og en bonde, der kunne tages med yderligere kvalitetsgevinst, vandt Ole ganske enkelt kvalitet + bonde tilbage. Og skyndte sig at tilbyde remis. Når jeg ser Oles partier i sæsonen, forbløffes jeg over den dårlige kvalitet. Både Ole og hans modstandere har sat masser af brikker i slag.

Gunnar fik som sort hurtigt chancen, da modstanderen spillede som en 3. klasses spiller i åbningen. I stedet for at tage en sikker fordel valgte Gunnar naturligvis at komplicere og midlertidigt ofre en officer. Det kunne modstanderen ikke finde ud af, og Gunnar fik en tyk gevinst, der dog tog længere tid at hale hjem end nødvendigt, eftersom Gunnar overså slag på f2!!!!!!

Lars var ret uheldig med at trække Schøller, der bestemt er bedre end til et 7. bræt. Med sort i lukket siciliansk fik Lars snart problemer i den åbne e-linje, og derefter gik det støt ned ad bakke.

Morten spillede de lange planers parti. Først en 18-træks plan, som uundgåeligt vandt en kvalitet. Dernæst en 7-træks plan, som uundgåeligt vandt en officer. Smukt og meget lærerigt, hvorfor Morten bør hænges, hvis han ikke viser partiet (eller i hvert fald partiets slutning) i Fribonden. Det eneste, der hæmmede syndstrykket, var at Mortens modstander forærede en bonde væk i åbningen.

Dermed fik vi knebet os ind på 5. pladsen, langt fra nedrykningspladserne, der som ventet tilfaldt Odysseus og (hurra for det!) Rønne.

Alt i alt en rimelig sæson for de fleste. Lars og Ole er dog faldet

skrækkeligt igennem, ligesom Knud har rundet nullet, men det skal der ikke lyde onde ord om fra min mund.

Jeg blev selv topscorer med 5 af 7 og nærmer mig så småt de 50% i min tid på 1. holdet. Søren og Gunnar fik 4½, og jeg mener, at vi dermed har cementeret, at de tre første brætter skal fordeles, som de har været gjort det i de sidste par sæsoner. Bendt har i sin debut spillet rimeligt, men de brændte straffespark trækker nu noget fra. Oles tilbagekomst til 1. holdet blev heller ikke nogen succes.

Til næste år bør vi overveje, om der ikke kan blive plads til Jørgen Hansen, måske på bekostning af Lars, der igen har haft en skidt sæson, eller Jesper, der med sit stabile ydre er gået hen og blevet noget ustabil i sit fremmøde; manglende tid? Jeg håber dog, at de begge kan trække sig op ad dyndet, Lars det spille- og fremmødemæssige, Jesper det sidste.

Oprykkere blev KS/ST.S, der har vist meget stabilt spil og sikkert også er det bedste hold. Men styrkemæssigt var der nok ikke den store forskel mellem holdene, og KS var ikke så overlegne, at jeg vil spå dem en let sæson i 2. division. Men held og lykke kan jeg da godt ønske dem.

Eivind

Se s. 16!

Holdkampe 2. holdet 6. og 7. runde

På grund af jobskifte og derved større arbejdsbyrde må FRIBONDEN læsere nøjes med summariske referater af de to sidste sørgelige runder.

VS II - Saxo $1\frac{1}{2}$ - $6\frac{1}{2}$

Hans var godt med fra start, men da Morten Kaspersen efter 30 min. i tænkepausen fandt trækket var det slut, 0-1.

Benny overspillede sin modstander positionelt, men overså en vindende fortsættelse i tidnøden, $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$.

Stefan kom skidt fra start, men da modstanderen ikke kendte Stefan troede han, at en god løber er bedre end end en stefanistisk springer, 1-0.

Knuds indsats var som sædvanlig i denne sæson ukoncentreret, 0-1.

Jørgens bestræbelser huskes ikke, men de var ihvertfald ikke nok, 0-1.

Fonne ville vinde!! og det skal man ikke bebrejde ham. Uret ~~var~~ vandt opgøret for modstanderen, 0-1.

Leif var ligeledes i spillehumør, men optimismen var nok for stor i forhold til stillingen, 0-1.

Niller led den sædvanlige skæbne; pænt i starten senere selvdestruktion, 0-1.

VS II - LVS III 5-3

6½ var de skrappe krav der stilledes for at undgå nedrykning. Og vi var et mulehår fra at nå det, men ak, ak, ak.

Hans var suveræn og udspillede totalt LVSmanden, 1-0.

Benny stod lidt dårlige, hvilket er glimrende holdskaktaktik; i tidnøden raplede det hele for modstanderen, 1-0.

Stefan fik en lille klar fordel inden den yderst nervepirrende afslutning, men koncentrationen svigtede for en gangs skyld, brandærgerligt, 0-1.

Da jeg er et pænt menneske(??) vil jeg ikke omtale Knuds indsats, 0-1.

Jørgen var den anden overbebyrdede spiller tilsidst og den nødvendige forcering gav tilsidst bagslag, 0-1.

Fonne var målbevidst og gevinstsøgende, det kan (næsten) ikke gøres bedre, 1-0.

Leif tog glad imod gaver fra start og det lignede grangiveligt kattens leg med musen, 1-0.

Niller, 18 kg lettere end ved juletid, var opsat og dennegang holdt han fast; han kan når han skal,

1-0.

Retur til 2. række var ikke hvad vi drømte om fra start. Ingen spillere kan vist holde deres ryg fri, det var bare for dårligt.

Hverken søndagsskak eller 2. række virker tiltalende på mig, så jeg stiler mod et sabbatår i Vanløse holdregi.

Benny

Efter veloverstået - i hvert fald for 1.holdets vedkommende - holdturneringssæson synes det velanbragt at bringe en stribe partier herfra. Topscoreren på alle hold viser selvfølgelig mindst ét parti hver i Fribonden, men jeg vil på opfordring (FB jan 93 om 3. runde) også vise et af mine gevinstpartier. Det bliver dog ikke i denne omgang ovenstående, men derimod partiet fra sidste runde mod Frederiksberg i Hillerød.- Jeg vil samtidig selv opfordre andre til at bringe deres egne snurrige partieksempler før I (og vi) overmandes af hypomnesi! Overskriften kunne også have været "Langsigtede planer II", idet jeg tidligere har vist et parti om dette emne i FB juli/august 1992.

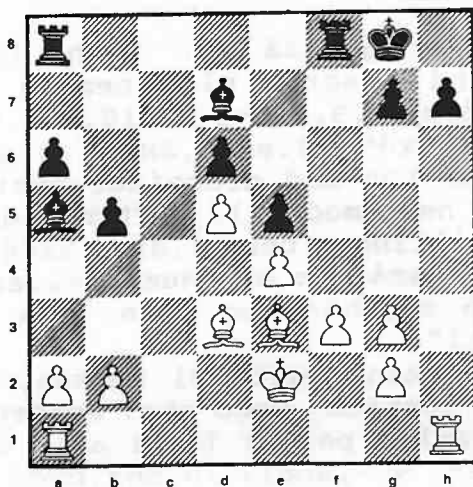
Hvid: MMH, Sort: Anders Juul Jensen

1.e4,d6 2.d4,Sf6 3.f3,Sbd7 4.c4,e5 5.Le3,Le7 6.Sc3,c6 7.Sge2,o-o Gammelindisk. Den minder lidt om Kongeindisk, men hvid har mulighed for at spille g4,Se2-g3-f5, hvorefter g6 (som i Kongeindisk) vil være en alvorlig svækkelse med løberen på e7 i stedet for g7. 8.Dd2,a6 Denne stilling er værd at stoppe op ved af flere grunde. Jeg "læser" stillingen omtrent i denne rækkefølge:

- 1) med a7-a6 har sort svækket sin dronningefløj. Feltet b6 er nu et potentielt indbrudsfelt. Abstraherer man et øjeblik fra de spærrende brikker kunne man forestille sig Sa4-b6 understøttet af Le3 og Df2 med sort åndenød til følge. Da5+ kan da blive generende, men hvid kan understøtte manøvren med Db4 og Le3 fx. d5, cxd5 cxd5 fulgt af Sa4 og Db4. Hvid trænger ind.
- 2) min konge står stadig i centrum, så d4xe5 (eller e5xd4) med åbning af centrum vil gøre den nævnte hvide manøvre tvivlsom.
- 3) med det i tankerne kunne det være mere rart at gennemføre åbningsplanen (g2-g4 osv.) og om muligt kombinere de to planer.

4) hvor skal kongen så hen? Tjah, lang rokade vil passe ind i sorts plan nemlig angreb på dronningfløjen fx. 9.o-o-o, b5 10.Sg3, b4 11.Sa4, d5!? 12.cxd5, cxd5 13.exd5, Sxd5 og sort truer Sxe3 fulgt af Lg5 med dronningfangst. Hvorfor give sort et nemt modspil? Kort rokade giver en svag kongestilling efter g4, exd4 Sxd4, Se5 og er altså et spørgsmål om ens humør eller smag. Vi skulle vinde matchen, og så er o-o + g4 ikke "sikkert spil".

5) Nuvel! Det kan meget vel tænkes, at kongen skal blive i centrum, ergo skal centrum lukkes. 9.d5(!), - Trækket passer ind i alle ovennævnte betragtninger. 9.-, Sb6!? 10.Sg3, cxd5 11.Sxd5, - Sfxd5 11.-, Sbx d5 12.cxd5, Se8 ser mere stilrent ud: c7 er dækket og sort kan spille f7-f5. 12.cxd5, f5? 13.Da5, - med bondegevinst. Efter 13.Db4, Sd7 14.Sxf5, Sf6 (Lh4+!?) svækker hvids kongestilling) vinder sort et tempo mod Sf5 og dronningerne er stadig på brættet. På længere sigt kan sort derfor tænkes at få organiseret en form for modspil med fx. g7-g5-g4. Efter dameafbytning er det derimod hvid, der vinder et tempo mod Le7 eller Bd6, g7-g5 er ikke længere noget særligt og sort er fuldstændig uden modspil. 13.-, Sc4 14.Dxd8, Lxd8 15.Lxc4, f4 16.Lf2, fxg3 17.hxg3, La5+ 18.Ke2, b5 med remistilbud, men det er bestemt ikke hvids plan! 19.Ld3, Ld7 20.Le3, - Nu er c-linien værdiløs for sort. Den rigtige plan består nu i at presse på kongefløjen og opstille trusler, hvorved de sorte brikker (forhåbentlig) bliver klumpet sammen. Derefter spilles kongen til b1 (for at dække Bb2 mod Tb8), der spilles a2-a4 og tropperne svinges over i c-linien i en takt, hvor sort på grund af pladsmangel ikke kan følge med. Afslutningen bliver så, hvis alt går vel en indtrængen på c7(c6) med gevinst af Bd6 eller den tilbageblevne sorte a-bonde. Dette er som bekendt(?) formuleret i Nimzowitsch's lave-rings-princip. Hvid står til gevinst.#

20.-, h6 21. Th5, Tf6 22. Tah1, Taf8 23. g4, Le8 Jeg forventede Tg6, hvorefter 24. g5 (ikke 24. T1h2?, Txg4! 25. fxg4??, Lxg4 mat!) besvares med hxg5 25. Lxg5, Kf7 og Ld8 med udligning. Hvid må i stedet spille Kd1 og fortsætte presset med fx. Le2, g3, T1h4, f4 stadig med fordel. Her i denne stilling formulerede jeg nu en plan bestående af ikke mindre end 19 (nitten!) træk:

Det sorte tårn spærres inde på g6 (6 tvungne). Dernæst spiller hvid Bg3, Kh2, Lf1-h3 (6 træk) og for at undgå Lf5, der vinder tårnet, må sort bytte løbere. Herpå følger så Kh3-f5, Th5-h8-b8-b7+ og til sidst Kxg6! (7 træk). Overbevist om planens tvungne gennemførelse indviede jeg holdlederen og de nærmeststående i denne. I kølvandet heraf tog flere på holdet hurtigt remis, idet vi blot skulle have $4\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$ (visse remiser var af tvivlsom karakter men det vil fremgå af referatet). Partiet fortsatte: 24. g5!, hxg5 24.-, Lxh5 25. gxf6, Lg6 26. fxg7 og Lxh6 vinder nemt eller 24.-, Tg6 25. g4 fulgt af Kf2-Kg3, f3-f4-f5 og vinder. 25. Th8+, Kf7 26. Txf8+, Kxf8 27. Th8+, Kf7 28. Lxg5, Tg6 29. Th5 Forsøger sort at redde tårnet nu med Kg8 og Tf6 kan der f.eks. komme 30. f4, Tf6 31. Th3, Tf7 32. fxe5, dxe5 og hvid vinder før eller siden. 29.-, Ld7 30. Kf1, Lb6 31. Le2,- for at kunne spille g3, Lh3+ Ke1 og

f3-f4-f5 31.-,Ld4 32.b3,a5 33.g3,a4 34.Kg2,axb3 35.axb3,b4 36.Kh2,Le8 37.Lf1,Ld7 38.Lh3,- så langt så godt,men sort har i mellemtiden fundet et håb.Der truer evt. La4(c4), hvis hvid bliver overmodig i jagten på Tg6, og så kan Bb4 blive farlig. Hvis nu 38.-,Lxh3, så er sort magtesløs over for den skitserede plan Kh3-g4-f5,Th8-b8-b7+,Kxg6! Sort burde derfor forsøge 38.-,Lb5 fx. 39.Le6+,Txe6 eller 39.Lf5,Txg5 eller 39.f4, Le2 40.Th8,Ld1 41.Ld7(truer mat),Txg5. Hvid kan i stedet spille Lg2 med planen Kh3-h4(g4), Th1 (h8) osv. Imidlertid gribes sort af panik: 38.-Txg5? 39.Txg5,Lb5 40.Th5 en lokkemad efter 40.-,Le2 41.Le6+,Kg6(?) På 41.-,Ke7 var planen 42.Kg2,Ld1 43.Th1,Lxb3 44.Tb1 og Txb4. 42.Tf5 og hvid truer mat (Lf7,Th5) og får derved de nødvendige tempi foræret på en ret behagelig måde 42.-,Le3 43.Ld7, Ld1 44.La4,Lg5 45.Tf8,Le3 46.Kg2,Le2 Letter oprydningssarbejdet, der kunne have være blevet besværligt. På Ld4 havde jeg planlagt noget i retning af 47.Th8,Lc5(47.-,Le3 48.Th1,Lc2 49.Lb5)48.Th1,Lc2 49.Tc1,Ld3 50.Td1, La6 51.f4 samt Kf3,La4-d7-h3-f1! Hvid stiller løberen på b5 og sender igen tårnet ind i sorts stilling. 47.Tb8,Lc5 48.Lb5,Ld1 (På 48.-,Lxb5 49.Txb5 vinder Kf1-e2 fulgt af Txc5) 49.Lc4,Lc2 50.Ta8,Ld4 51.Ta6,Kf7 Ren panik. Hvis Lc5, så 52.Ta1,Le3 53.Te1,Ld4 54.Tc1 med løbergevinst 52.Txd6,g5 53.g4,Lc3 54.Th6,opgivet 1-0

Indespærring af en fjendtlig brik er et mål i sig selv, men at en 19-træks plan kunne findes, hvorimod sort i praksis var chanceløs må vist siges at være temmelig usædvanligt i et midtspil!

Morten

Ons 21/4	18.45	Demobrædtet hentes frem
	19.30	Finalegrupper, 6. runde
Ons 28/4	19.30	Udsatte partier
Ons 5/5	18.45	Demobrædtet hentes frem
	19.30	Finalegrupper, 7. runde
Ons 12/5	19.30	Udsatte partier
Ons 19/5	19.30	Lynmesterskab/udsatte partier
Ons 26/5	20.00	Generalforsamling
Ons 2/6	19.45	Pokalturnering
Ons 9/6	19.45	Pokalturnering
Ons 16/6	19.45	Pokalturnering
Ons 23/6	20.00	Sommer Grand-prix
		til....

Vinterturnering: Afbud meldes til **KJELL: 31 71 13 61**

Fribonden udgives af Vanløse Skakklub, som spiller hver onsdag kl. 19,30 i lokalerne i Menighedshuset, Ålekistevej 156, ved Vanløse Kirke.

Formand	Søren Boeck Petersen	31 83 12 68
Kasserer	Kjell Suadicani	31 71 13 61
Redaktion	Hans Nielsen	31 62 30 89
	Steen Schousboe	31 71 74 97
Klubbens giro		6 47 84 33